

KARNAVAL

Halil; otomatik merdivenden aşığı doğru indiğinde o an; gün içerisinde kendisine geçmişten beri devam eden çeşitli sıkıntıları, günün bu saatlerinde kafasında gülünç durumlara sokmakta ve arkadaşlarıyla buluşmadan önce kendisini bulmayı umduğu ortama hazırlamaktaydı.

kafenin bahçesinde oturan arkadaşlarını çiftler halinde yan yana oturmuşlardı. Halil yan masadan bir sandalye çekti, hemen arkasından elinde kitabıyla bekleyen başka bir kadın elindeki kitapla, Halil'in sandalyesini çektiği yan masaya oturur.

Sercan: EE Ne yaptın? Nasıl gidiyor?

Halil: İyi işte, demin dayak yedim metroda.

Merve:Nasıl? Kim dövdü?

Halil: Önce iş arkadaşları muhabbetleriyle, sonra da metroda yanına oturduğum kafası gitmiş ihtiyar teyze bastonuyla... Kalkarken ayağına basmışım, yayılmış yanıma, çekilemedi bir türlü, söylenirken bastonunu arkadan kıcıma sokmaya çalıştı, ben de kapıya yetişeyim derken elimdeki poşeti kapının yanındaki ablanın suratına çarptım, ablacım önce bağırdı sonra bir eliyle poşeti tutup diğer eliyle omzuma yumruk attı.

Mehmet: Poşette ne vardı, hem poşet nerede...

Halil: Don almıştım.. Şimdi teyze bastonuyla sahiplendiği donlarıma delik açıyordur.

yan masada elinde kitap oturan genç kadın herkesle birlikte söylenenlere güler ve herkesin bakışları ona çevrilir.

Sercan: Kalkalım mı? Ertunç'u bekletmeyelim.

Halil kalkarken elinde kitabını yeni bitirmiş Nihal'i görünce, konuşmalara şahitlik eden bu genç kadına, uzun uzun bakar. Onunla konuşmaya karar verir.

Halil: Pardon kitabı bitirdiniz galiba? Bakabilir miyim ?

Nihal: Evet, yeni bitti.

Halil: Ben bunu okumadım, olsun ... Aklımda olsun... okurum belki senin yorumlarına göre, Hadi gel eğlenmeye gidiyoruz. Bıktım bu tiplerden sen de gel...

Nihal: Nereye....

Halil: Karnavala, bu akşam karnaval var.

Nihal: Nasıl ? Ne karnavalı ?

Halil: Herkes bizi bekliyor... Biz gitmeden başlayamaz açılış ekibiyiz biz....

Halil elini uzatır ve kız kendini ayağa kalkmış halde bulur ... koşar adım öndekilere yetişmeye çalışırlar.

Halil: Bak geç kaldık, karnaval başlayamayacak ...

Halil ve Nihal arabaya geldiklerinde altı kişi arabaya doluşurlar; Halil, tek tek kendini ve arkadaşlarını tanıtır.

Halil: Bak ben Halil grubun sokak ozanı, öyle güzel kız gördüğümde hemen beste yapar, bir türkü çığırırım; bu Mehmet bu da Merve, bunların illaki bir yeteneği var ama hala bekliyoruz belki bize bu akşam gösterirler. Sercan ve Özge'de sevişken çift, çok seviyorlar birbirlerini hayatları karnaval gibi zaten ama bu akşam figüranlar bu akşamın yıldızları Mehmet ve Merve...

Nihal: Ben de Nihal, memnun oldum ama karnaval deyince şöyle bir irkildim, karnaval mı kaldı diye olsa ne güzel olurdu, bütün insanlar bütün renkler falan. İnsan kendini yabancı hissetmezdi .

Sercan: Öyle zaten, kendini yabancı hissetme, hem konuşacağımız koskocaman bir kitap var, belki de aradığımız karnavalı o kitapta buluruz.

Özge: Sercan sen kitap merak eder miydin? ya... Aman Nihal'ciyim kitabı kaybetme sıkı sıkı sarıl, o kitap bana da lazım der ve Merve ile gülüşürler.

Mekana gidilir, mekan çoktan dolmuştur. Ertunç çoktan bir masayı kapmıştır, ancak masaya yeni bir sandalye gerekmektedir.

Yemekler yenmeye başlanır, herkes mantının ve ciğerin lezzetinden bahsederken laf sessizce Halil'in yanına oturan Nihal'e gelmiştir.

Nihal: Ben buraya gelirken kaderime razı oldum...

Halil: Memlekette kaderine razı olanların düştüğü durumları bilirsin.

Nihal: Evet, mutsuzluk.

Özge: Öyle deme ya ben de kaderciyimdir.

Ertunç: Memlekette kaderci olmayan mı var? Demin gördüm yolda geçerken yine köpek umursamaz bir şekilde taksinin yoluna çıktı. O da kaderci ulan kaderde varsa çekeriz diyor. Hiç umurunda değil..

Nihal: Belki bir köpek karnavalı yapmalı, hep kendimize olmaz,

Halil: Dur daha karnaval başlamadı.

Nihal: Benden başka herkesin haberi varmış karnavaldan, söylesene Ertunç senin haberin var mıydı?

Ertunç: Ben de aylardır bu anı bekliyordum, Evet bugün karnaval günü.... Hem neden bu kadar şaşırıyorsun karnavallar bir şehrin sembolü gibidir. Bir düşündüm de bilemedim, bana daha çok bu şehrin simgesi keder içinde olan insanlar gibi geliyor... Baksana herkes yalnız, birbirine tutunanlar da bırakmaktan imtina ediyor.

Özge: Evet bugün yine Sercan'la mevsimlik gelenlerden konuştuk, sürekli azar hatta dayak yiyor adamlar, sonra memleketlerine dönünce psikolojileri bozuk, denge durumları gidik, sonra karılarını, çocuklarını dövüyorlar.

Sercan: Evet bugün dediğimi tekrarlayacağım o psikoloji bozma işini askerlikte hallediyorlar. Merak etme...

Ertunç: Belki de biz Anadolu'nun o ücra köşesinde sadece babalarına ne olduğunu merak eden çocuklarızdır ha, düşünün baba büyük umutlarla evden ayrılıyor ancak;

Halil araya girerek

Halil: Yeter bugün karnaval günü diyorum size yine siyaset, ticaret bunalım anlatmayalım. Bugünden sonra herkes mutsuz olabilir.

Halil, Nihal'in yanında otururken kendini oldukça rahat hissetmeye başlar ve sandalyesini iyice Nihal'e yaklaştırır.

Nihal muhabbete devam etmek ister.

Nihal: Belki de biz babalarımız kadar cesur olamıyoruz. Belki de insan baştan kaybedeceği belli olan savaşlara girmeli en azından mücadele etmeli, emin olun insanlar kazanacağı küçük savaşlara girdiğinde birbirlerine daha çok zarar veriyor.

Ertunç: İnsan her zaman kazanacağı belli, küçük zaferler peşindedir.

Ortamdaki diğer masalar kalkmaya başlamış, ortam iyice sakinleşmiştir.

Sonraki sahne.....

Beşiktaş'tan sonraki durak, vefa semti olur. Vefa semtine doğru yola çıkılır. Artık kızlar bir arabada erkekler ise bir arabada yola çıkmıştır.

WPS Office ile Düzenle

Kızların arabasında odak noktası Nihal'dir.

Özge: Nihal, ben bankada sürünüyorum, Merve de Hostes, tipinden mizacından anlaşılacağı gibi işinde hayatlar böyle, sen nelerle uğraşıyorsun

Merve: Ne varmış, benim mizacımda ?

Özge: Hiçbir şey yok, sadece dünyadaki bütün hosteslere fazla benziyorsun o kadar, dış görünüşün duruşundan bahsediyorum. Neyse Nihal'i merak ediyorum halen.

Nihal: Tercümanlık yapıyorum; Almanca ve Farsça ben şu ara bol bol Almanya'ya göçmen yolluyorum...

Özge: Aaa, evet bizim banka da Almanya'yla bayağı çalışıyor, bayağı bir müşteri arttı. Hem de doktoralılar falan hep, tıp doktorları zaten fazlasıyla haddinden fazla...

Nihal: Ne yazık ki durum böyle, ben Alman edebiyatı üzerine çalışıyordum ama sonradan böyle bir işe girme zorunluluğu oluştu.

Diğer taraftan erkeklerin arabasındaki muhabbetin merkezinde Nihal bulunmaktadır.

Halil: Nasıl cici kız değil mi?

Ertunç: Nasıl oldu bu iş ? nasıl tanıştınız yani ?

Halil: İlk görüşte aşk herhalde, şimdi düşünüyorum da kesin böyle bir şeyler olmalı...

Mehmet: Nasıl oğlum, ilk görüşte anlamaz mı insan?

Halil: Bilmiyorum, insan bu tip şeylerde yaşanmış çok düşünmüyor, herhalde yaşanacağı düşünüyor .

Sercan: hadi be oradan, seni karnaval çocuğu, seni sokak ozanı şimdi haykır da düşüncelerini görelim .

Mehmet: Bak hayatının aşkı, ilk görüşte aşkın sokağın ortasında seni bekliyor, çığırt aşkını...

Halil, Ertunç'a bakar Ertunç'un kayıtsızlığının görünce kesinlikle şarkı söylemesi gerektiğini anlar o saatte sürekli sokak çalgıcıları bulunmaktadır. Destek geleceğinden emindir...

Başlar Türküsüne "Ey elinde kitabı, boynunda atkısı bir de güzel edası, zülüfleri meltem habercisi diye devam eder..."

WPS Office ile Düzenle

Nihal donakalır...

Nihal: Böyle durumlarda ne söylenir bilemedim... Benim de mi bir şeyler söylemem gerekiyor acaba ?

Mehmet: Atkını çok beğenmiş, onu versen yeter.

Sercan: Bir de birkaç saç teli olursa, zülûf kelimesini biraz daha içten söyledi...

Nihal atkısını çıkartır ve Halil'e verir.

Halil: Şimdi bir de gerdanı için türkü çığırtmak gerekir herhalde...

Nihal utanır ve gömleğini ilikler

Dışarıda ayakta tatlılar yenirken

Mehmet, Ertunç'a dönerek

Mehmet: Bu şiirsel performansları senden de bekliyoruz Ertunç.

Merve: tabi ya aramızda uslanmaz bir romantik var.

Halil: Öyle tabi, bu saatten sonra da uslanmaya da niyetim yok...

Dolunay artık tepeye tırmanmış yıkık cübbeli evlere daha bir karartı çökmüştür.

Özge: Biliyor musunuz? Nihal Almanca Tercümanıymış, hem Farsça da biliyor...

Ertunç: Öyle mi? Farsça ve Almanca birbirine çok uzak diller, ama arada bir romantizm ilişkisi var, Farsça şiirselliğin dili, Almanların da şiire olan tutkusu; birbirlerine çok benzerler aslında.

Nihal: Öyle ya Almanlar daha çok özel mektuplarında şiirler yazarlar, pek fazla yayınlamayı sevmezler o gizli mektuplar yıllar sonra ortaya çıkar...

Mehmet: Halil'e okuyacak birkaç nidası vardır, adam hak etti.

Ertunç: Belki Almanlar gibi düşünüyordur, gizli kalsın istiyordur; özel bir anını yakalayıp okuyacaktır..

Halil: "Ben görevimi yaptım." der ve Nihal'in beline hafif bir dokunuşla sarılır.

Nihal Ertunç'a dönerek

Nihal: Hissettiklerimiz önemli, ama ya hissedemediklerimiz, insanlar bazen kendilerinin dışında yaşanan duyguları da betimleyebilmeli öyle değil mi?

Ertunç: Doğru diyorsun da bazen öyle olmuyor, insan hissetmediği şeyleri dillendirmek istemiyor. İçinde tanımlayamadığı şekilde kalsın istiyor, o tanımsızlıktan mutlu olabiliyor bazen

Nihal: Byölece sığ bir hayata ynелиyor, öyle mi?

Ertunç: Emin ol dünyanın gerçekliği ile mücadele etmeden hayal de kuramıyorsun, bir insan kendi cennetini oluşturmadan en fazla başkasının başına bela oluyor.

Nihal: Hava da soğudu gibi ne yapalım?

Özge: Valla sizin şu şiirsellik muhabbeti bizi çok açtı.

Ertunç: Hadi geceye benim evde devam edelim. Karnaval'a çok var. Hem şu bahsettiğim filmi izleriz.

Ertunç'un evine gidilir.

Herkes bir yerlere kurulurken zge balkona, Nihal de hemen arkasından gider sohbeta koyulurlar.

Özge: Sen de nerden çıktın... Böyle...

Nihal: Ne bileyim evin içinde, insan kendini bir başka hissediyor, yabancı evi.

Özge: Haklısın valla, hepimiz ev kuşu olduk, bütün niyetlerimiz evler üzerine, insan başkasının evinde ne edeceğini şaşırıyor..

Nihal: Yok ya, çok evin içinde kalmaktan herhalde.

Özge: Kitap mı okuyorsun evde? ne yapıyorsun?

Nihal: Çeviri işleri çıkıyor arada, bazen de yazıyorum. Başkalarının yazdıklarını görünce byleniyor insan. Ben de yapabilir miyim? Diye soruyor kendine.

Özge: Ben okumaya başlayınca daha bir isyan ediyorum. Çok şey bilmek de problem ne bileyim. Netflix'teki karakterler daha bir tercih edilebilir geliyor. Hele durum komedisi olunca

Nihal: Öyle insan her zaman başına iyi şeyler geleceğini umuyor, çoğu zaman da başına gelenlere razı oluyor.

Özge: Sokaktaki köpekler kadar kaderciyiz yani... Neyse sigaram bitti, şdğm daha bir hissettim...

Nihal'in utangaç hallerini gören Halil, Nihal'i mutfağa çağırarak ona bir şey göstermek istediğini söyler.

Mutfağın balkonunda otururlar...

Filmin başında yorumlar başlar...

WPS Office ile Düzenle

Mehmet: Amerikan filmi, bu muhabbetlerden sonra bir İran veya Alman sineması bekliyordum.

Ertunç: Öyle bir tek oralarda insanlar hayatın yükü altında, bak Amerikan sinemasında da durumlar işlendiğine göre durum pek farklı değil, hem komedi hoşunuza gider...

Ertunç, siz başlayın der. Ben bir Halil'e bakayım kızın peşinden mutfağa gitti gelmedi, hem atıştırmalık da hazırlarım...

Nihal ve Ertunç mutfağın balkonunda oturmuş sohbet ederlerken; Halil daha önce bestelediği şarkılardan, dünyayı gezme hayallerinden bahseder, önceden bisiklet hayali vardır ancak belki de bugünden sonra karavan almak daha iyi bir seçenek olarak durmaktadır.

Nihal: Nasıl bir şey istiyorsun?

Halil: Bilmiyorum, belki bu konuda bana yardım edersin ha....

Nihal: İnanır mısın? Böyle bir hayalim yok ancak sen zaten otomotiv işindesin en iyisini bulursun?

Nihal: Ertunç'un evi ne güzelmiş, neden bıraktı ki üniversiteyi?

Halil: Tiyatro senaristliği hayali vardı. Akademiden boğulmaya başlamıştı.

Nihal: Atkım yakışmış sende daha iyi durdu. ...

Halil: Biliyor musun? Sen yakın zamanda tanıdığım kızlardan çok farklısın, kimisi sürekli somurtuyor kimisinin de yüzünde sürekli bir gülümseme ama hepsi birbirine benziyor..

Nihal: Kimi sorun var, kimi sorun yok modunda öyle mi? İki durumda da ortada sorun var.

Halil: Ben hiç böyle düşünmemiştim, gırgırını yapardım aslında. Bana, sürekli gülen kızlar, sanki hayatlarının baharında gülen yüzleriyle bir güzellik yarışmasına katılmış ve sonucun verdiği travmayla hep o anda kalmışlar gibi gelirdi...

Nihal: Ahaa çok güldüm, somurtanlar da yarışmayı kazanan ama sonradan güzelliğin bir boka yaramayacağını anlayan herhalde...

Ertunç mutfağa girerken, Halil'i Nihal'in saçını okşarken görür; Halil elini Nihal'in beline atar ve ona bir öpücük kondurmak ister. Nihal parmağını Halil'in dudaklarına yaklaştırır. O an içeri Ertunç girer ve Nihal ile göz göze gelir. Nihal, Halil'in beline koyduğu elini havaya kaldırır ve Halil'in ellerini kendi ellerine paralel belli bir mesafede temas etmeden tutar, artık kontrol Nihal'in eline

geçmiştir. Nihal ellerinin avuç içlerini açar ve aysını Halil de yapar, İksinin elleri önce Halil'in kafasının sonra da Nihal'in kafasınının etrafında gezer. Sonra eller değmeden çapraz bir şekilde göğüs kafeslerine doğru uzanır, istemsiz de olsa nefes alışverişlerini senkronize etmeye çalışırlar. Nihal, Halil'in kendisi dokunmadan hissetmesini veya aradığı böyle hissedecek kişiyi bulmayı ummaktadır.

Nihal aniden kalkarak, aaa hadi mutfakta birileri var, hadi yanlarına gidelim der ve Mutfağa Ertunç'un yanına giderler, Ertunç yaşananları görmemiş gibi davranır. Nihal mutfakta Ertunç'a yardım etmek ister. Halil, Nihal'e göz kırparak içeriye girer. Nihal Ertunç'a bardaklar nerede diye sorar. Ertunç ışığı kapatır ve bir elini Nihal'in beline, diğer elini de gerdanına götürerek dudaklarından öper. Nihal duraksar ve bir adım geriye çekilir ve "bana mektuplarımı sakladığını söyle" diyerek, mektuplarını sorar. Ertunç ben olduğumu nasıl anladın? diye karşılık verir. Nihal'in cevabı: "kuğu dansını anlamayı bekledim..." şeklindedir. Nihal ile Ertunç, mektup yazışmalarında birbirlerine dokunmadan hissetmeye uğraşmışlardır.

Salonda film izlenirken Nihal elinde mektup kutusuyla gelir. Bir köşeye oturarak kendi yazdığı mektupları okumaya koyulur.

Merve: Nihal sen filmi izlemeyeceksin herhalde.

Nihal: Ben izlemiştim. Ben Ertunç'un gizli bahçesini buldum. Çok severim eski mektupları okumayı, siz devam edin...

Herkesin ilgisi filminden, Nihal'in okuduğu mektuplara geçmiştir.

Halil: Nihal nasıl o kadar iyi mi mektuplar? Okuduğuna değdi mi?

Nihal: Evet hayalimden daha iyi halen çok canlılar bak size bir kısmını okuyayım:

Bu şehir, insanı en derin hayallere sürüklüyor. Boğaz sanki şehrin ana caddesi gibi, duvarlara iliştilen her bir kaya parçası altındaki tarihin gizliliğini koruma görevini üstünden bir yerlere devrilen başka bir kaya parçasından almış. Düşen her bir kaya parçasını, sanki devrilmiş bir ağaca sarılır gibi sarmaşıklar sarmış,, sarmaşıklar öyle bir hasretle sarıyor ki; sanki her zaman orada uzun zamandır dokunmadan hissettiği soğuk taş kitlesini beklemiş gibi bu şehirde tabiatın fazla mesaiyle çalışması lazım, korunacak olan şehrin parlaklığı o kadar büyük ki..

Sercan: Kim yazdıysa bayağı edebi bir dili varmış, kim yazdı bu mektupları Ertunç?

Ertunç: Benim yazmadığımı nereden biliyorsun?

Sercan: Sen yazsaydın sende olmazdı.

WPS Office ile Düzenle

Ertunç: Öyle ya insan yazdığı mektupları bir daha göremez ama büyük bir coşkuyla vedalaşır.

Nihal: Benden önce bu mektupları kimse okumadığına göre şunu itiraf etmeliyim ki, yazan kişi kendini açmak için çok güzel bir yol seçmiş, tabiat betimlemesini öyle sağlam yapmış ki kendini tanıtmada kısmında her yazılan satır mutlak bir bütünlük taşıyor.

Halil: Sende biraz edebiyatçılık da var tabi, ben okusam emin ol çoğu şeye gülerim.

Ertunç: Öyle olmadı emin ol, birkaç kez farklı mekanda okudum bu mektupları, her seferinde farklı geldi. İnsan birine bir şeyler yazarken kendini tanımlama ihtiyacı içerisinde oluyor ama ben daha çok tanıma ihtiyacı içerisindeydim.

Özge: Nasıl tanımiyor muydun? Nasıl bir şey bu sosyal medya arkadaşlığı gibi bir şey mi bu?

Ertunç: Yok bir zamanlar çalıştığım tiyatroya, oynadığım karakterlerden birinin adına yazılmış mektuplar geliyordu, mektuplarda bir taraftan oldukça gerçeküstü gibi diğer taraftan oldukça gerçek gibi görünen hikayeler vardı, mektuplarda ihtiyar Don Kişot ben de dostu Sancho Panza oluyordum. İşin güzel tarafı bizim ihtiyarın yazdıkları oldukça abartıydı, gerçeküstü dokundurmalar yapmayı seviyordu, ben de abarta abarta yazdım. onun mektupları da var içinde ama o ihtiyar öldükten sonra, tabi benim bu durumdan haberim yok, mektup yollamaya devam ettim, Belli bir zaman sonra çok farklı bir dilde yazılan mektuplar gelmeye başladı. mektupları yazan bir başkasıydı” Şeklinde durumu özetler.

Merve: İki erkek abarta abarta ne yazışır acaba.

Ertunç: Valla aklına gelen her şeyi yazıyorduk.

Özge: ee sonra ne oldu..

Ertunç: Karşı tarafa Don kişot, ben Sancho Panza yazışıyorduk, mektupları taşıyanlara da eğlenceli geliyordu herhalde.

Sercan: Sonra bir Don Kişot gitti bir Don Kişot geldi öyle mi ?

Merve: Öyle ya Don Kişot'lar ölmez, aşkım sen de benim Don Kişot'um olsana...

Halil: Don Kişot'a asıl bir Rosinante lazım, eee adamın derdini çekiyor o kadar...

Merve: Aaaa, tamam ben Rosinante olayım...

Nihal: Rosinante atı yalnız, ee tabi arada bir Don Kişot sabrını taşıınca sırtından atıyordu....

Gülüşmeler olur....

Halil, Nihal'in gülerken Ertunç'a baktığını görür...

Bu duruma şaşırmayan kişi Özgedir.

Özge: Ben de okudum biliyor musun o mektupları? Hatta bazen ben de yazdım, ama Ertunç çoğu zaman Don Kişot'a kendinden başka kimseye mektup yazdırmazdı.

Merve: oooo, Dona Kişot, bayan galiba...

Mehmet: Ne oldu, bu kişi Don olsaydı yazmaya devam mı edecektin, sen de kendi hayal ettiğin Don'u mu aradın bunca zaman....

Özge: Yok len, ben seni donsuz daha çok seviyorum, Don Juan'ım benim sen beni çapkınlığınla elde ettin...

Halil: Aşkta esas mesele bu tabi donsuz da sevebilmek... Neyse Nihal sen sevdin galiba bu mektupları.

Sercan: Kız bir nevi yazar oğlum sevecek tabi, hem her kimse onun özeli bu, herkesin okunması doğru olmaz...

Nihal: Yok ya o kadar mahrem şeyler yok içinde...

Özge: Nereden biliyorsun daha birkaç mektup okudun.

Ertunç: Mektupların kokusu ilk geldiği gibi olmuyor, bazen bir saç teli, bazen de tırnak öjesi arıyor insan.

Halil ayağa kalkar.

Halil: Belki Nihal tırnaklarını yeni ojelemiştir, bırakır sana biraz; öyle ya şimdiki kızlar tırnaklarını ojelemeden çıkmıyorlar dışarı.

Nihal: Yok tırnak ojesi sürmem ben biraz geleneksel takılırım... Hem tırnak da uzatmam... yazı yazamam çünkü; ama karnaval olduğunu bilsem kesin sürerdim...

Merve: Bugün karnaval olduğunu kim söyledi? Ben dışarıda pek karnaval havası göremedim.

Sercan: Öyle deme belki de bugün hayatının en eğlenceli gününü yaşarsın?

Merve: Halil mutlu gibiydi ama neşesiz şimdi

Halil: Yok be kızım beni bilmiyor musun ? Bir anım bir anıma tutmaz. Şimdi yanık bir türkü çığırırım. Hem merak etme bugün çok eğleneceğiz. Nihal şu mektuplardan biraz okusana merak ettim.

WPS Office ile Düzenle

Nihal: İnsanların özeli şimdi okumayayım.

Merve: Sen okudun ya özel mi kaldı... iş mi yaptığın...

Nihal: Hadi biraz okuyayım, şuraya bir tane ayırmıştım. Onu okuyayım ...

“ Biliyorum bu mektup eline geçtiğinde ayırık bir vadinin tepesinde birbirine kavuşan dağların mutluluğunu paylaşıyor olacaksın, yolculuğun uzun kararlısın ama ben bugünlerde sadece yorgunum. Şuan; aynadaki su buharının izi, bana derinlerdeki üzüntülerimi, senin yokluğunu anlatıyor biliyorum, sen yoksun artık”

Özge: Bi dakika karşı taraf seni öldü mü sanıyor?

Mehmet: Ölen amca değil miydi?

Halil: Bir dakika sen bunları yazdın ama yollayamadın mı?

Nihal: Her şey olabilir.

Özge: Bence de, belki de bunlar ihtiyar'ın ölümlerini kıskanmışlar da mektupta da birbirlerini öldürmüşler.

Özge: Ben diyorum abi, aşırı romantizm insanı öldürür diye, sponte yaşaman lazım...

Nihal: Bilip bilmeden ne kadar şey yazdınız.

Sercan: Belki de kız berduş'un biriydi; ev kızı, oda görevlisi falan da bizimkisi görüşüp terk etti. Çirkin ve yaşlı da olabilir tabii...

Özge: Senin bu maddiyatçılığın beni öldürecek...

Nihal: Farz edelim ki; çirkin, yaşlı veya dar gelirli, bunlar engel mi ? İnsan bütün bunlardan sıyrılıp birine böyle derin şeyler yazamaz mı?

Ertunç hiçbir söylemez kalkar ve kafasını mutfaktaki akvaryumuna sokar, arada düşüncelerini toplamak ve akvaryumdaki kaplumbağa çiftini selamlamak için bunu yapmaktadır. Kaplumbağalara göz kırpar ancak kaplumbağalar ters tarafa dönerek yüzmeye başlar.

Ertunç bir an, herkesin mektupları okuyabileceği korkusuna kapılır ve salona doğru hızlıca gider, salona gittiğinde Nihal'in mektupları toplamış bir köşeye koymuş olduğunu görür.

Herkes Ertunç'a şaşkın gözlerle bakar.

Gözde: ne oldu yine gözlerin faltaşı gibi açılmış...

Ertunç: sudan çıkmış balık gibiyim değil mi? Yüzümü yıkadım, başka yıkamak isteyen varsa yıkayabilir, iyi geldi....

WPS Office ile Düzenle

Halil: Hadi karnaval zamanı yaklaşıyor, gece yarısını geçmemek lazım...

Ertunç: Tiyatroya geçelim...

Nihal: Tiyatro mu?

Halil: Evet kostümlerimiz orada bugün karnaval var diyorduk ya hem İstanbul'un bütün tiyatrocuları müzisyenleri orada olacak, bugünden geçmişe bütün sahne sanatçıları hem sokak ozanları da orada olacak. Benim gitarım da tiyatro da...

Merve ve Mehmet coşkulu bir kahkaha atarlar...

Tiyatro'nun kapıları açılır...

Herkes içeri tempolu bir şekilde koşar ...

Merve: İşte insanın en coşkulu anlarının, aynı zamanda en ürkek, en utanç dolu anlarının sergilendiği yer burası , ben açıkçası ne zaman bir tiyatro sahnesini boş görsem utanırım...

Mehmet: Utanmana gerek yok bebeğim bu gece bizim gecemiz...

Kostüm odasında herkes kendine uygun bir kostümü seçer...

Halil halk ozanı , Sercan pandomimci, Merve Avrupai prenses, Mehmet Osmanlı beyzadesi gibi giyinir.

Gözde kafasına fes, sırtına vakalı bir ceket geçirir, bıyık detayıyla hikayesini güçlendirir.

o sırada Ertunç ile Nihal sahnenin ucunda o anki sessizliğin bitmesinden korkar bir vaziyette oturmaktadırlar,

Nihal: Belki de artık gerçekçi olmaya karar verdik, ikimizde gerçeklerden başka bir şey düşünmemeye karar verdik.

Ertunç: Bunu ben de zamanında düşündüm ama İhtiyar Don Kişot hayatının sonuna kadar bu dünyanın gerçeklerinden kaçmamıştıydı.

Nihal: Öyle deme, belki de kendi gerçekliğiyle yüzleşebildiği için bu kadar gerçeküstü şeyler hayal ediyordu. Sen kendi yaşlılığını tasarruf edebiliyor musun? O belki de gençken bile sönük bir ihtiyarlıktan kaçmıştı.

Ertunç: O vakit, bizim de yazmaya devam etmemiz gerekiyordu...

Nihal: Haklısın, hem belki ölümümüze yakın tekrar yazışmaya başlarız ha... Ben sana dünyanın kalbinden koparılan, yalnızca benim hayallerimde kalan çok değerli madenle ilgili bir şeyler anlatırım...

Ertunç: Seni üzmemek istemem ama, o zamana kadar o madeni de bulmuş parçalarına ayırmış olurlar...

Nihal: Biz de dünyanın kalbinin daha derinliklerine ineriz... Hem bak tiyatrocudun hayal etmeye devam etmişsin, bense gündün güne çocuksu hallerimden koptum, zaman geçtikçe yeni yeşeren bir ağacın çiçek, reçine kokusunu; o ağacın üzerine sinecek egzoz, plastik kokusu gölgeledi.

Ertunç: Kirlendik mi, ondan mı bahsediyorsun...

Nihal: Belki de hem sen benden sonra kimsenin kalbini kırmadın mı?

Diğerleri çoktan gelmiş, sahne de kendilerince gösteriler yapmaya başlamışlardı.

Mehmet ve Merve elele sahneye gelince büyük bir alkış koparırlar.

Ertunç, Nihal'in sorusuna: "bu konuya seçeceğim kostümün içinde cevap vermek istiyorum, sende istediğin kostümü seçebilirsin" diye cevap verir.

İkisi de ayağa kalkarak alkışlamaya devam ederler.

Ertunç içeriye gelirken sihirbaz kostümünde Halil sahneye gelir..

Nihal'e dönerek;

Halil: Hani sen daha giyinmemişsin...

Nihal: Yok ben elinde kitap yabancı kız rolüme devam etmek istiyorum, ama bakayım bu aksesuarı tamamlayacak bir şeyler var mıymış içeride....

Sercan pandomim hareketleri yaparken, Gözde elinde tespih, Sercan'ın camını yokladıktan sonra, Sercana okkalı bir tokat patlatır.

Gözde: Osmanlı tokadı; mermer, cam antrenmanı olmazsa olmaz... Anla bunu seni menfaatçi köpek...Der ve büyük bir kahkaha patlatır.

Ertunç: Dışarı şarap fıçısının içerisinde çıplak bir şekilde gelir.

Herkesin gözleri fal taşı gibi açılır.

Ertunç: Tanıyamadınız mı? Diyojen, Sinoplu olan... Bir de bir yunan filozofunun gözünden görelim bakalım şu feleğe, aman be yaw koy gitsin feleğe, dönsün dursun

Merve: Bu daha çok roman şivesi gibi oldu....

Ertunç: Nihal nerede? Gidelim hadi... hadi çık bakalım utanma

Nihal gözüne büyük bir gözlük takmış, çıkar

Nihal: Kitabım nerede? Der ve Ertunç'u görür...

Ertunç: İşte beni fıçının içine sokan tipler bunlar, bunları görünce daha bir girmek istiyorum kabuğuma...

Herkes birden gülmeye başlar...

Hep birlikte arabaya doluşurlar, Ertunç ve fıçısı ancak bagaja sığabilmiştir. Hep birlikte Galata Kulesinin dibine inerler, Sercan'la, Halil; Ertunç'u bagajdan çıkartarak yere indirir ve Halil fıçıya bir tekme atar.

Halil: Al sana Diyojen, adam bu fıçıyla neler yaşamış bir gör, Zürafa sokağa kadar yolun var der.

Sercan: Dur içki şişeleri var fıçıda.

Ertunç ekseninde iki tur atar ve ayağa kalkar.

Ertunç: Sen yanındaki bıyıklı Piç Rıza'ya dua et, neyse hadi aşağıya doğru ilerleyim...

Herkesin bakışları esnasında Karaköy'e doğru inmeye başlarlar,

Gözde, bir nara patlatır, "eyt ulan gücük gardaşımın gıdığını gıdıklayan ben, babamı kiraz ağacının tepesine çıkartan yine ben.. var mı? Ulan bana yan bakan..."

Yukarıdan bir düdük sesi duyulur ve aşağıya doğru koşmaya başlarlar, Ertunç fıçıdan dolayı kolay kolay koşamaz. Halil Ertunç'un fıçısının dibinden tutarak koşmasına yardım eder...

Köşede bir yerde durarak, düdük sesinin onları takip edip etmediğini kontrol ederler...

Mehmet: Sercan tam açık pencere hırsızlarına benzemişsin..

Sercan: Sen kendi tipine bak, at hırsızı seni..

Mehmet: Doğru diyorsun, şu vaziyette bir atım olsaydı fena olmazdı.. Belki de bir yerlerde beni bekliyordur..

Ertunç bir anda fıçısının göbek kısmına vurarak tempo tutmaya başlar ve Halil de gitarıyla ona eşlik eder. Birlik nizamında, Karaköy sahile doğru yürümeye başlarlar, sahile indiklerinde bir atın kişneme sesi duyulur, köprü direğine bağlanmış atın ipini çözen Mehmet, ata atlar ve Merve'yi atın önüne alarak cebinden yüzüğü çıkartır. Halil gitarının tellerine artık daha bir şevkle vurur.

Mehmet: Benimle bir ömür süreceksin bir yürüyüşe razı mısın sultanım?

Cevabı beklerken at hızlanır ve ikisinin köprünün ortasında sarılmalarında yavaşlar .

WPS Office ile Düzenle

O sırada herkes bu anın büyüsunün keyfini sürüyordur.

Ertunç Nihale dönerek;

Ertunç: Bana sorduğun soruya şimdi cevap veriyim, evet senden sonra çok kişiyi kırdım...

Aldığın cevapla mutlu musun?

Nihal: Emin ol, senin kadar üzgünüm. Beni kırdığın için pişman olup, başkalarını da kırmana gerek yoktu. Neyse ben bu güzel anın tadını çıkartmak istiyorum.

Evlilik seramonisi bitmiş herkes manzara ve tatlı esen meltemin tadını çıkartırken, civardaki birkaç insan, cep telefonlarıyla aldıkları görüntülerini izliyordur.

Bir anda köprüye sirenler eşliğinde polis araçları gelir, garip bakışlarla köprüdeki gruba bakarlar. Bir an bir ses, gruba dağılmasını tembihler. Dağılmazlarsa biber gazı ve tazyikli su ile müdahalede bulunacağı söylenir...Etraflarını polisler sarmıştır.

Gözde: İşiniz gücünüz biber gazı kaba şiddet. İllaki insanları bu kostüme sokuyorsunuz, ben de istemez miydim, prenses prenses gibi giyinmeyi...

Anonsçu polis: Yeter arkadaşlar dağılın hadi. Bir de atla köprüde gezmek nedir, bir de fıçıda çıplak mıdır nedir bir adam...

Sercan: Tiyatral etkinlik yapıyoruz size ne?

Arkada elinde biber gazıyla bekleyen polis: Ne tiyatrosu burada, yeri zamanı mı? Bu kıyafetler, at başka bir şey daha gelecek mi?

Gözde: Top tüfek gelecek , ya arkadaşlar bir şeye de müdahale etmeyin, ne güzel şehrin dokusuna uygun giyinmiş kime ne zararımız olabilir. Fıçıda gezen adamın kime ne zararı olabilir?

Anonsçu polis: Alın arkadaşları, toplum düzenini bozmaktan daha ne bekliyorsunuz, hadi hadi..

Nihal: Esas siz toplum düzenini bozuyorsunuz. Nereye nezarete mi atacaksınız bu saatte...

Polis: Mukavemet göstermeyin arkadaşlar hadi hadi....

Ertunç: Mukavemet göstermeyin mi ? Ben bu kılığa girmişken teslim olmam, kostümün bir ağırlığı var, teslim olamam.

Ertunç, biber gazına karşı elindeki şarap şişesinin kapağını açar, gözüne biraz şarap döker...

Polis: Ne lan o öyle çış mi? İşedi mi avucuna?

O sırada Ertunç;

Ertunç: Siz bana gazı sıkın. Ben de size, kutsal bakire kasesinin suyunu; gelmeyin ulan gelmeyin, şurada sabaha kadar fıçımda vurup kafayı dinlenecem, bulaşmayın bana....

İki polis Ertunç'un etrafından dolanır. Ertunç gözleri fal taşı gibi açılmış avucuna doldurduğu şarabı gelen polislere doğru serpiştirir.

Ertunç: Eski, yeni ve gelecekteki bütün filozoflar adına; size doğadaki bütün canlılara şefkat beslemenizi telkin ediyorum.

Nihal olacıklardan korkarak, kitabını açar ve hayali satırlar okumaya başlar...

Nihal: Yolunu kaybeden insanlar bütün savaşlarını bırakıp, birbirlerine sarılırlar; bundan böyle, bütün yanlış anlaşılmalara geride kalmıştır.

Mehmet atını polislere doğru sürerek aralarından geçer..

Mehmet: Sıkıysa beni yakalayın...

Merve: Mehmet nereye gidiyoruz?

Mehmet: Kanoların orada buluşuruz, onlarla haberleri var hem esas sürprizi oraya hazırladım..

Merve gülümseyerek topuğuyla atın kışına vurur.

Mehmet ile Merve uzaklaşmaya başlamıştır.

Ertunç, köprünün köşesine doğru sıkışmıştır, şaraptan dolayı zar zor görüyordur, aşağıya Haliç'in sularına bakar, azgın dalgaların arasından aşağıda iki devasa deniz kaplumbağası görür gibi olur ve merak etmeyin deniz kaplumbağaları beni kurtarır. diye bağırır ve aniden suya atlar.

Arkadaşları "Ertunç Ertunç" diye bağırır ve köprünün ucuna doğru koşarlar.

Ertunç derinlere doğru nefesini tutmuş bir şekilde inerken, kendini büyük bir akvaryumda gibi hisseder, etrafta kaplumbağalar yoktur, ancak; düşünceleri artık daha berraktır. Ölüme bu kadar yaklaştığı bu anlarda müthiş bir enerji yakaladığını hisseder, bir an Nihal'in elinin ona doğru yaklaştığını görür. Nihal fıçığı yan yatırır ve su yüzeyine çıkarlar.

Suyun yüzeyine çıkarken köprüden bir hayli uzaklaştıklarını anlarlar.

WPS Office ile Düzenle

Nihal:Ölümle ilgili fikirlerini hatırlıyorum, Tabi ölüme yakın olmadan yaşamının değerini nasıl anlayacağız öyle mi? Ancak peşinden insanları sürükleyebileceğini anlamam lazım...

Ertunç: Gerçekten ölmeyi istemek ve gerçekten yaşamayı seçmek arasında büyük farklılıklar var.

Nihal: evet gerçekler, don kişotun ölümünü sorguladığın zamanlarda böyle şeyler yazıyordun, o zamanlar adamcağızın hasta yatağında olduğu için yazamadığını düşünmemiştim herhalde...

Nihal: İnsan hangi halde olursa olsun yazabilmeli öyle değil mi?

Ölüme yakın olduğun zamanları iyi hatırlamadı ki yaşamının belli bir önemi olsun...

Pardon sen onun ölüm döşeğinde olduğunu hiç bir zaman öngereemedin, hatta öldüğünü çok sonları ben sana yazmaya başladığım zaman farketmiştin.

Ertunç: Durumun böyle olduğundan kesin emin misin

Nihal:Tabii ki böyle değil. İşin doğrusunu açıkçası şu dalgalar suratıma çarptıkça daha iyi anımsıyorum.

Sen don kişotla vedalaşamadım onun yerine benimle vedalaşmak istedin, ona yazamadığın sözcükleri bana kurdun, ölüme yakın olduğu zamanlarda onun yanında olmak istedin,

Hayatta olmadığını bile bile mektuplar ile onu hissetmeye çalıştın...

Ertunç: Ben hayatta olmadığından emin olamadım senin kadar...

Nihal: Emin olmak mı, ben de gelen mektuplarda ondan bir şeyler aradım, bir nevi onun bir şekilde hayatta olduğu fikri bana iyi geldi...

NİHAL: Bu durum gerçek üstü olsa da, en azından hayatında birilerine dokunabilir olması güzel...

Ertunç: Benim de sana soracağım, şeyler var. Sen de genelde, ölüm konusunda kendimi açmama yardım ettin, ölüm ve sonrasına dair konuları konuşmak senin de önceliğin gibiydi. Belli ki bir yas sürecindeydin..

Nihal : Bizi bu hale getiren yas süreci miydi yani, tamam gerçeği öğrenmek mi? istiyorsun sadece gerçeği vereyim sana, Don Kişot, bir zamanlar etrafına neşe saçan anlayışlı bir adamken, kızının hataları yüzünden sarsılmış, çevresine karşı hiç bitmeyecek bir utanç yaşayan, Masumiyetinin esiri olan bir adamdı.

Nihal:Ben ise kahramanı olan babasıyla bütün sorunları çözebileceğinin hayalini kuran ama yenilen tarafım anlıyor musun? şimdi

Ortamda bir tek dalgaların ve martıların sesi duyulmakta ara ara da Nihalin söyledikleri yankılanmaktadır. Nihal arkasını dönerek yüzmeye başlar. Geriye doğru dönüp baktığında Ertunç'u göremez ancak fıçı oradadır ve Ertunç içinde değildir artık.

Nihal fıçının içine girerek Ertuncu aramaya koyulur.

Nihal yüzerken etrafında belli belirsiz dalgalar belirir. Dalgaların bittiği yerde Ertunç'u denizde sırtüstü yatarken bulur.

Ertunç: İnsan kendisine kaybedileceği belli savaşlar seçmeli ve bu uğurda savaşmalı, kendisine kazanılacak savaşlar seçince, bu yolda kıracak insan çok oluyor...

Nihal, o satırların babasına (Don Kişot) ait satırlar olduğunu söyler

Ertunç: Evet bir günün perdesi güneş yeniden sahneyi aydınlatmak için dinlenmeye geçerken, ay ışığı içimizden geçerek endişelerimizi ve hayal kırıklıklarımızı alıp dalgalara bırakıyordu, bize sadece hep özlediğimiz ama tanıyamadığımız belirsizliğimiz kalıyordu. Birden oluşan bu boşluktan mıdır? Bilinmez yaşanan tüm anlar beyninim bir köşesine kaydediliyor, her geçen an yapboz gibi birbirinin üzerine geçiyor, tatlı esen meltem bir vakit önce vuran dalganın yumuşaklığını hatırlatıyordu, vucüt uyku fikrinden sıyrılmış bu eşsiz dinlenmeye geçerken her zaman orda olduğunu bildiğin ama dokunmadığın, sana sevinç veren yansımana dokunma fırsatını hissediyor insan.

Sanki seni sarıp sarmalamaya ant içmiş bir sarmaşık gibi birbirinizi bulduğun zaman ış yansımanın bütün boşluklarını doldurmasına kalıyordu.

O an etrafta dolanan belli belirsiz su kaplumbağalarından biri Ertunç'un sırtına dayanarak onu hızla Nihal' e doğru itmeye başlar ve nihayetinde masalsi buluşma gerçekleşir.

Kamlumbağa çifti ay ışığını takip ederek oradan uzaklaşır.
Sabah nihalin evinde uyanırlar

Sonraki gün....

Ertunç kurulanıp bornozuyla otururken, Nihal duştun çıkar...

Ertunç: Şaraplara yazık oldu...

Nihal: Geceki garipliklerin, bu gece de devam etmesini istiyordun herhalde...

Ertunç: Bak ne güzel oldu Don Kişot'un evine gelebildim bu sayede... günün sorusuna hazır mısın? Mektuplarımı sakladığını söyle lütfen...

Nihal: Duruyor, gerçek Don Kişot'a yolladığın mektuplar da duruyor...

Ertunç: Mektupları okudun o zaman.

Nihal: Çok sonraları evet, uzun zaman geçti zaten...

Ertunç: Bizimkilere haber vermek lazım, sen duştayken bilgisayardan Sercan'ın telefonunu edinebildim, arayalım mı?

Nihal: Olur.

Ertunç: Telefon.

WPS Office ile Düzenle

Nihal: Ha tamam, kurumuştur parçaları, pirince yatırdım, çalışır umarım.

O sırada Sercan ve Halil banka oturmuş sohbet ediyordur.

Sercan: Senin bu kadın meselelerini anlamıyorum, bence sen herkesi mutlu etmek istiyorsun, ama nihayetinde kendin mutsuz oluyorsun

Halil: Evet haklısın tek isteğim bütün kadınları mutlu etmek galiba.

Ertunç, Sercan'ı arar...

Sercan: Ertunç sen misin?

Ertunç: Evet, geldik Nihal'in evindeyiz, siz ne yaptınız.

Sercan: Sabaha kadar denizde sizi aradık..

Ertunç: Kanolarla mı?

Sercan: yok be olum ne kanosu, sahil güvenlik herkes seferber oldu...

Ertunç: Dalgalar bizi Sarayburnu'na kadar sürükledi, oradan taksiye atladık, ben yine fıçıyla taksinin bagajına girdim, merak etme oradan taksiye atladık. Taksici de bayağı kafa buldu bizimle...

Halil araya girerek,

Halil: Ulan hıyar, bize niye haber vermiyorsun, neyse ki sizinkilere daha haber vermedik, polise gitmen lazım. Ne fıçymış arkadaş....

Ertunç: Tamam fıçım girer giderim...

Sercan : Ulan hayatımız tiyatro oldu...

Ertunç: Dur bu daha başlangıç.

Ertunç telefonu kapatır...

Ertunç: Sanırım gitmemiz lazım...

Nihal: Don Kişot'un evini gezmeyecek misin? Merak etmiyor musun?

Ertunç: Sen duştayken baktım biraz...

Nihal: Dün gece fıçının içinde bayağı cesur görüyordun...

Ertunç: Dalga geçiyorsun değil mi? Ne bekliyordun ki, bizden de kahraman en fazla bu kadar oluyor...

WPS Office ile Düzenle

Nihal: Fıçının içinde çok kişiyi kırdım derken, çok tatlı görünüyordun...

Ertunç: Hayal gücüm bu kadarmış demek ki... Bazen insan kendini anlatacak diye, acınacak durumlara düşebiliyor...

Nihal: İnsanın ahkam kesmeden kendini en masum şekilde hayal etmesinin kötü bir tarafı yok... Masum bir insanın bütün dünyayı fethetmesinden daha güzel bir şey ne olabilir ki?

Ertunç: (Gülerek) Neyse benden daha fazla bahsetmeyelim, utanıyorum... Hadi bir çay koydum demlenmiştir.

Nihal: Mehmet ile Merve'ye ne oldu adam uçurdu kızı...

Ertunç: Merak etme Merve alışık uçmaya..

Belki de atı sürerken maviye, yolda eksikliklerinden haberlerinin olmadığı her şeyi toplamışlardır yanlarına, senin kuğular yoldaşlık yapmıştır onlara, servi ağaçları rüzgarın yönünü onların kamburuna vermiş; gün ışığını ayçiçeklerine, onlar müjdelemiştir.

Ertunç elini Nihal'in eline götürür. Nihal elini havaya kaldırır, avucunu güneşin pencereden sızdığı ışık süzmesine doğru götürür. Ertunç'un da elini ona paralel uzatmasını sağlar. Sonrasında elini Ertunç'un elinin üzerine götürür ve yaklaştırır kollarının arasından güneş yüzlerine vurur. Parmak uçları birbirine değer, böylelikle kuğu dansı tamamlanmıştır.

Nihal "Biliyor musun, bir zamanlar eve gelen mektupların babamdan gelebileceğini düşündüm veya bilmiyorum bunun hayalini kurdum, babamın küçükken bana anlattığı hikayelere benziyorlardı. Mektupları okuduktan sonra çoğu zaman babamı düşünür ve uykuya dalardım..." diye konuşur...

--

İkisi koltukta uyuya kalmıştır.

Nihal uyanır, balkona giderek açmak üzere olan çiçek tohumlarını kontrol eder ve salona döner...

Nihal, Ertunç uyurken gördüğü rüyayı kedisine anlatır... konuşurken hantal kedisi kucağına gelir..

Nihal: Rüyamda denizde boğulmak üzere olduğumu hatırlıyorum, ölmüşüm sonra tekrar dirilmişim sanki. Galiba artık Nihal olmaktan sıkıldım, sana eski Nihal gibi geliyor muyum Pıtır ?

Ertunç: Cevap verimiyor mu? Ben vereyim, Emin ol ben de uzun zamandır Ertunç olmaktan sıkıldım. Bu sebeple galiba Tiyatro hayaline kapıldım veya öncesinde bilmediğim insanlara hiç oynanmayacak veya yayımlanmayacak

WPS Office ile Düzenle

hikayeler yolladım ama sonrasında bu sayede seni buldum, hikayelerime cevap veren birini, hem de bir başkasının adına cevap veren birini.

Nihal: Öyle ama ben küçüklüğümde, tiyatro sahnelerinden çok korkardım, her şeyin bir anda olup bitivermesi beni çok korkutuyordu, her şey küçücük bir alanda başlayıp son buluyordu. Bir saatin sonunda ne olacak diye çok korkardım, sanki mutlu son olduğu zaman, dışarıdaki bir çok insanın hayatına umut ışığı doğacak, aksi bir durumda herkesin hayatı daha berbat olacakmış gibi gelirdi...

Ertunç: Sen daha çok senaristlerden korkuyorsun sanki, evet tiyatrocuların hayal gücü yaşadıkları zorluklardan dolayı gelişmiştir. Geçmişe yeni hikayelerle sünger çekerler ama hayal güçlerinin temel sebebi genellikle iyi olmayan hatıralardır, sahne onlara alternatif hatıralar yaratır.

Sonrasında Ertunç; tatlı bir tebessümle, Nihal ve kucağındaki Pıtır'a hiçbir şey diyemeden uzun uzun bakar ve bakmaya devam eder.

Nihalin telefonuna bir mesaj gelir. Mesaj Sercan'dandır...

Videoda Halil akşamki olay için televizyona bir röportaj vermektedir.

Mikrofona konuşan Halil;

Halil: Bizim buradaki hayalimiz; bir an olsun şehirdeki bütün sinmiş, sesi çıkmayan müzisyenlerin, tiyatrocuların, sokak sanatçılarının bulunduğu bir karnaval hayal etmektir. Tiyatrocular sahneden taşıp sokağa karışsa fena mı olur. Ben şahsen hep olmak istediğim sokak ozanı olsam; insanları, doğayı görüp şarkılar çığırırsam kime ne zararım olacak. Hem burada önceden daha heterojen bir yapı varken insanlar karnavallar yapardı, Tatavla Karnavalını hatırlayın... Herkes kendi sanatını icra eder, toplumsal bir memnuniyet hali korunurdu. Biz bu günleri özlüyoruz ve her akşam bu günlere olan özlemimizi dile getireceğiz, bu özlemde olan herkesi de bekliyoruz... Bu akşam kendileri hakkında şarkı çığirtmamı isteyen herkesi bekliyorum...

Nihal: Son mesajı pek olmamış ama olsun.

Ertunç: sanırım bu akşam yine fıçımaya gireceğim

Nihal: Evet her akşam

--

Akşam olur

WPS Office ile Düzenle

Ertunç ve Nihal feribota biner, Feribottaki müzisyenlere gözleri çarpar, Feribotun ucuna giderken Sarayburnu'nun ucundan güneşin batışını izlerler, o an ikisinin de gözüne insan profilleri çarpar. İnsanların özledikleri anları nasıl durdurduğuna ve o anı hafızalarında nasıl ölümsüzleştirdiklerini görür ve o anları hafızalarına işlerler, vapurdan inerken sıra dışı giyimli insanlar gözlerine çarpar, Avrupai bir damatlık giymiş biri, elinde eskiz defteri etrafında koşuşturan çocukların resmini çizmeye çalıştığını görürler. Sonrasında yüzü kırışmış, herkesin gözlerinin çok uzakta bulunduğu Kız Kulesine karşı sigarasını içen ihtiyar teyze gözlerine çarpar....

Gün boyunca gözleri birbirinde, bütün şehrin dokusunda birbirlerini ararlar. o gün karnaval erken başlamıştır.

WPS Office ile Düzenle